

i Dømmekraft, som behøves for at værne imod de sangvinke Forestillinger, som der jo i alt Fald meget hyppig vil blive stræbt efter at bibringe dem, der have med det Slags Forretninger at gjøre. Vi kunne saa meget mindre friggjøre os for Tvivlen, om det altid vil kunne lykkes at erholde en saadan Mand til Formand, naar hensees til, at man jo ikke har fuldstændig frit Valg, men at det netop kommer an paa, om den Person, som man helst maatte ønske dertil, virkelig ogsaa er villig til at paatage sig dette Hverv. Udvalget anseer imidlertid Indførelsen af faste Tarationsmænd som en saa vigtig Forbedring, at det ikke ved den Omstændighed, at der hertil kommer den efter dets Mening saa tvivlsomme Formandsinstitution, har kunnet lade sig afholde fra imellem Sagens anden og tredje Behandling at overvete, hvilke Forslag der kunde lade sig stille, der kunde bidrage til dog at gjøre denne Institution saa lidet uheldig som muligt. — Under Nr. 1 ville de Herrer nu see, at Udvalget har foreslaaet, at der foruden en Formand i hver Kreds tillige skal udnævnes en Ræstformand. Det maa nemlig uden Tvivl erkjendes, at dette af praktiske Grunde er i høieste Grad tilraadeligt, idet Sagen neppe altid vilde kunne gaae, hvis der ikke var en saadan Ræstformand. Dernæst har Udvalget formæent, og dertil sigter dets Forslag under Nr. 2, at det undertiden kunde være nødvendigt at dele Amtsraads kredsen i flere mindre Kredse, for hver af hvilke der da maatte sættes en egen Formand og Ræstformand. Udvalget er nemlig af den Anskuelse, at der er nogle Amtsraads kredse, som ere saa udstrakte, at det virkelig paa den ene Side vilde være et for Formanden altfor byrdefuldt Hverv, naar han skulde overkomme den hele Kreds, og at det paa den anden Side ogsaa vilde være i høieste Grad vanskeligt for Beboerne i mange Dele af Kredsen, naar de, forsaavidt de vilde lade Tarationer foretage, skulde være nødsagede til at henvende sig til en enkelt, paa et muligt sjerntliggende Sted i Kredsen boende Formand. Og dernæst er der jo ogsaa Amter, som have saa gauffe særegne geographiske Forhold, at det synes unaturligt, om de kun skulde have een Tarationsformand. Det forekommer saaledes

Udvalget, for at tage et Exempel, at det vilde være meget unaturligt, hvis Beboerne paa Langeland eller Vro ikke skulde kunne erholde deres Eiendomme taxerede, uden at de maatte henvende sig til en i Fyen boende Tarationsmand. Det er ved disse Betragtninger, at Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 2 til § 2 er motiveret. Dets Ændringsforslag under Nr. 3 til § 2 er slet ikke andet end en ubetydelig Redaktionsforandring, som hænger sammen med det foregaaende Forslag. — Hvad Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 4 til § 3 angaaer, da kan det maaffee siges, at det strengt taget ikke er nødvendigt, fordi dets Indhold allerede ligger i Paragraphen, som den nu er affattet. Imidlertid faldt der flere Uttringer ved den foregaaende Behandling af denne Sag, som ialtsald kunde gjøre det tvivlsomt, om Forholdet ikke nærmest var blevet opfattet saaledes, som om den Affædigelse af Tarationsmændene, der paa det paagjældende Sted i § 3 er omtalt som mulig, ikke let vilde kunne finde Sted i andre Tilfælde end saadanne, hvor den Paagjældende havde viist en vis morafl Uværdighed. Udvalget er nu derimod af den Formening, at, hvis der overhovedet skal blive Spørgsmaal om Anvendelsen af denne Paragraph, saa vilde det vistnok meget snarere blive Tilfældet, hvor der har været viist stor Forsømmelse ved Opfyldelsen af det paagjældende Hverv. Det kan jo dog ikke nægtes, at det er muligt, at der kan blive udnævnt en Tarationsmand, som ikke møder, naar han bliver tilfagt, ja, at der endogsaa kan blive udnævnt en Tarationsformand, som ikke inden den lovbestemte Tid efterkommer de Begjæringer, som blive rettede til ham fra Beboerne om at besørge Tarationer udførte, og herimod maa der jo dog have et Middel, men et mere praktisk Middel end det at affædige den Paagjældende gives der nu vistnok ikke. Det maa erindres, at der er en væsentlig Forskjel paa den Art af Bestillingsmænd, som der her er Tale om, og Embedsmænd. Hvad Embedsmænd nemlig angaaer, da ere de jo undergivne en overordnet Autoritet, som i Kraft af den disciplinaire Myndighed, der tilkommer samme ligeoverfor de den underordnede Embedsmænd, kan holde dem til at opfylde